

दुरोदरं पणं अर्थेषु त्वया स्थापितेषु मत्सरः हीनमौल्यत्वादिदोषबुद्धिः ॥ ८ ॥ १ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये पेषितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मत्तेति कैतवकेन कित
वैर्निर्वृत्तेन कपटेन अरीहणादित्वाद्बुद्धं मत्तगर्वितं ॥ १ ॥ साष्टपलशतं सुवर्णानां निष्कः भांडिन्यो मंजूषाः कुंडिन्ये इति पाठे कुंडिन्यः पात्रविशेषाः भरिताः पूरिताः हिरण्यं धनं जातरूपं अकुप्यं स्वर्णरौप्या
त्मकं ॥ २ ॥ ३ ॥ सहस्रसमितः सहस्ररथतुल्यः वैयाघ्रः व्याघ्रचर्मविनद्धः स्वचक्रोपस्कर इति पाठे स्वस्य चक्रं समुदायः तत्र उपस्कर उल्लासादिना शत्रुप्रतिकारेयत्वात् येन सः किकिणीनां क्षुद्रघंटिकानां जालेन सं
वृतः ॥ ४ ॥ उपावहत् आनीतवान् ॥ ५ ॥ कुररः पक्षिविशेषस्तेन तुल्यप्रभाः कुररच्छायाः कुमुदच्छाया इति पाठांतरं एषां पदात् भूमौ न्यस्तात् भूमिमुपस्पृशन् भूचरः न मुच्येत अतिदूरस्थोऽपि भूचर एषां पादाक्रां

दुर्योधन उवाच संति मे मणयश्चैव धनानि सुबहूनि च ॥ मत्सरश्च न मेऽर्थेषु जयस्वैनं दुरोदरं ॥ ८ ॥ वैशंपायन उवाच ततो जग्राह शकुनिस्तान् क्षानक्ष
तत्त्ववित् ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ॥ ९ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि द्यूतारंभे पेषितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
युधिष्ठिर उवाच मत्तकैतवकेनैव यज्जितोऽस्मि दुरोदरे ॥ शकुने हंत दीव्यामो ग्लहमानाः परस्परं ॥ १ ॥ संति निष्कसहस्रस्य भांडिन्यो भरिताः शुभाः ॥ कोशो
हिरण्यमक्षय्यं जातरूपमनेकशः ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहं त्वया ॥ २ ॥ वैशंपायन उवाच कौरवाणां कुलकरं ज्येष्ठं पांडवमच्युतं ॥ इत्युक्तः शकु
निः प्राह जितमित्येव तं नृपं ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच अयं सहस्रसमितो वैयाघ्रः सुप्रतिष्ठितः ॥ सुचक्रोपस्करः श्रीमान् किंकिणीजालमंडितः ॥ ४ ॥ संज्ञाद
नो राजरथो यद्वास्मानुपावहत् ॥ जैत्रोरथवरः पुण्यो मेघसागरनिःस्वनः ॥ ५ ॥ अष्टौ यं कुररच्छायाः सदश्वाराष्ट्रसंमताः ॥ वहंति नैषां मुच्येत पदाद्भूमिमुपस्पृ
शन् ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहं त्वया ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच एवं श्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाष
त ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच शतं दासीसहस्राणितरुण्यो हेमभद्रिकाः ॥ कंबुकेयूरधारिण्यो निष्ककंठ्यः स्वलंकृताः ॥ ८ ॥ महार्हमाल्याभरणाः सुवस्त्राश्चंद
नोक्षिताः ॥ मणीन् हेमचविभ्रत्यश्चतुःषष्टिविशारदाः ॥ ९ ॥

त एव भवतीत्यर्थः येन मुच्यंते पदाभूमिमुपस्पृशन् इति पाठे उपस्पृशन् इत्येकत्वमार्थं भूचराः येन मुच्यंते अतिक्रम्यंते इत्यर्थः
॥ ६ ॥ ७ ॥ हेमभद्रिकाः हेममयाः भद्रिकाः मांगलिकालंकाराः मंगलसूत्रादयो यासां ताः कंबवः शंखवलयानि निष्कोवक्षोभूषणं ॥ ८ ॥ चतुःषष्टिषु कलासु विशारदाः कलानामानितुः श्रीमद्भागवतदशमस्कं
घटीकायां श्रीधरस्वामिभिर्दर्शितानि ॥ ९ ॥